Κάποιες Παρατηρήσεις για τα Χριστούγεννα

Τα Δώρα

Τα Χριστούγεννα κάθε ανατρεπτική κλαγγερότητα του δώρου (όπως η μοιραία, η ολοφλόγιστη, το ξεπέρασμα του ορίου) εξαφανίζεται. Το χριστουγεννιάτικο δώρο παίρνει την μορφή της "μοιραίας" βάνο επιχειρημάτων που τρακάρονται μεταξύ τους για το ποιος θα νικήσει τον δωρεαστή. Το να δίνεις κάποιου δώρο γίνεται βέβαιο επιβεβαίωσης του προσωπικού αισθήματος της επιτυχίας. Ο πετυχημένος γονιός θεωρείται γόνος που μπορεί να εξασφαλίσει τα πάντα για το παιδί του, και σ'έναν κόσμο όπου τα πάντα ισοδυναμούν με εμπόρευμα με την αντίστοιχη τους χρηματική αξία, περισσότερη αγάπη ισοδυναμεί με περισσότερα (ή πιο ακριβά) δώρα. Οι τύψεις που κυβαλούν οι γονείς και το άγχος τους δημιουργούν οι τύψεις (αφού στην τελική οι παραπάνω γονείς κάνουν τα πάντα) ο δρόμο στην ανάγκη για "shopping therapy" όπου ο πελάτης εξυπηρετείται με την ευκαιρία να ξοδέψει τον 13ο για να καταναλωθεί / φαιδεί το άγχος, ταλάντευση προσωρινά. Με παρόμοιον λογική η επιλογή των δώρων γίνεται με ιεραρχίαν και ποσοτικόν υπολογισμό: Ο πιο κοντινός μου κύκλος παίρνει δώρα των 100 ευρών ας πούμε, οι λίγιον πιο μακρινά των 30, οι τυπικοί με δώρα των 5. Η λογική εν είναι του καταρί - "γερνάς" της σου. Οι μέτοιοι σήμερα είπεν μου ένας εξαιτίας πρόσφατα, στέρνονται τα δώρα τους μόνον την στιγμή που τα ανοίγουν για να δουν ήντα μπου σνέ! Για να χαρούν και είναι δηλαδή πως εν πού'φας τα παραπάνω ρίαλια πάνω τους - για να υπολογίσουν και είναι την αξίαν τους.

Οι Υπηρέτες

"Υπηρεσίες" ονομάζονται δουλειές που εν πάρουν ή επιζητούνται υλικής πόρος - δουλειές όπως είναι των ψυχιατρών στα μαγαζιά. Έτσι επιχείν εν είναι που τρών την παλλονιά, με κλοπιμαρία και κίνδυνον του άλλου κόσμου, πάσιν τρώγοι, και για πολλά χαμηλούς μισθούς πολλοί συμπεριφέρονται τους πάντες γ'εν δούλοι: Η στιγμή που θαυμάσαμεν σαν ψυχίζαμεν, η στιγμή της αφοπλισίας, εν τόσον συναισθηματικά φορτισμένοι για πολλούς που μπαίνουν τέλεια στον ρόλο του λόρδου, του μάστορα, της

εξωστικής. Κυριαρχεί τώρα σαν αίσθημα και μια πραγματικότητα για τους πωλητές, οι οποίοι υποχρεώνονται νάναι ευγενικοί, υποχωρητικοί, ταπεινοί. Πάω στην αγορά, εκτός από τα αποθέματα, στο ψάρεμα ψυχάνθρωπε και η ανάγκη για επικοινωνία και φιλία. Κάποιοι πωλητές (αλλά ειδικά οι μαγαζάτορες) γίνονται κατανοητικοί και εύθυμοι, σαν αθώοι, μέρος του προϊόντος που πουλούν, μέρος της βιτρίνας, μέρος της χριστουγεννιάτικης ατμόσφαιρας.

Η Χριστουγεννιάτικη Ατμόσφαιρα

Πόθεν να αρχίσουμε- πού τα σύγκρινα δεντρά; Τα αρχαία χρόνια οι άνθρωποι λατρεύανε κάποια δεντρά που τα θεωρούσαν ξεχωριστά, ιερά, αντιπροσωπευτικά της φύσης - και εν τω εξαρτάσθαι έμπαιν σήμερα, δίδον αφορμή στον τέλειος προκαταλήψεις, ανατρέχουμε την ίδια πρόβαση διατηρούμενα αρχαία δεντρά εν τω τεθωρακίσθαι. Τότε οι άνθρωποι ενώθηκαν πνεύματα παντού, για τους ανιμιστές τα πάντα ήταν ζωντανά, ενώ σήμερα το μόνον 'πνεύμα' εν νεκρό: τα λέξεά, η συμβολική μορφή της ενοποίησης του νεκρού χρόνου της δουλειάς. Τώρα η μέρα του χρήματος μεταμορφώνεται σε, και χάνεται πίσω του, την χριστουγεννιάτικην ατμόσφαιρα. Για 40-50 μέρες τα πάντα πάν να δημιουργήσουν μιαν άλλην πραγματικότητα. Φώτα στους δρόμους, φώτα με μορφές δεντρά, αστέρια, κλαδιά παντού, εικόνες, διαφημίσεις. Το χριστουγεννιάτικον πνεύμα μέσα σε αυτήν αστραπόφωτη επανάληψη μυθικών/συμβολικών μορφών, υπενθυμίζει τους πάντες ώστε να μην αγνοούνται την αξιότητα των λέξεων, και, ανάμεσα, να αναγνωρίζουν τους εαυτούς τους σαν ευχαριστημένα όντα μόνον όταν συμμετέχουν σε αυτόν το τελετουργικό θέατρο. Το μαγικόν ψέμα αντανακλά το αληθινόν, λαμπρό πού λαχταρούμε στα μυστικά μας ότι υπάρχει ο Άγιος Βασίλης. - Ενεργοποιώντας την μυθική κοσμοαντίληψη των λέξεων (τι είναι ο Αγ. Βασίλης πάρα ο αποδιωγμένος καταναλωτής; Αφού αφορμή δίνει για πολλά..) και επιβεβαιώνοντας σε μικροκοσμικόν επίπεδον μέσα του τα ψήματα των γονιών την γνωστήν σχέσιν της εξουσίας με τον εξουσιαζόμενον: δημιουργώ για σένα μιαν ψεύτικην εικόνα του κόσμου γ'εν για το καλόν σου.

ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
(η ταλαιπωρία δεν σε πειράζει)

ΖΗΤΩ ΚΑΘΕ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ